

Truyện cổ tích Nhật Bản ~Ngày xưa ngày xưa~

— Chuyện chàng Urashima Taro —

Ngày xưa ngày xưa, có một chàng trai trẻ làm nghề đánh cá tên là Urashima Taro. Một hôm, Taro ra bờ biển và thấy một bọn trẻ con đang hành hạ một con rùa. Chàng bèn đánh đuổi bọn trẻ đi, và cứu con rùa.

Bỗng nhiên, con rùa cất tiếng nói “Cảm ơn chàng đã cứu mạng. Để đền đáp công ơn này, tôi muốn đưa chàng tới một nơi tuyệt đẹp. Vậy chàng hãy ngồi lên lưng tôi đi nào”. Thế là chàng làm theo và ngồi lên lưng rùa và cả hai lặn xuống biển.

Rùa đưa Taro tới thủy cung Ryugujo dưới đáy biển, đẹp tuyệt vời không bút nào tả xiết. Rùa mời Taro vào thủy cung. Ở đó, người ta đã bày sẵn tiệc cho Taro.

Buổi tiệc bắt đầu. Các nàng cung nữ và công chúa xinh đẹp Otohime mang ra mời chàng những món ăn ngon lành mà chàng chưa từng được nhìn thấy bao giờ. Rồi các giống cá như cá hồng, thò bơn, nối tiếp nhau nhảy múa. Cái gì cũng lạ, cái gì cũng vui, khiến chàng như đang trong giấc mộng.

Tiệc tùng cứ tiếp diễn mãi, không biết bao nhiêu ngày tháng đã trôi qua. Một hôm chàng Taro bỗng tự hỏi không hiểu trên mặt đất, giờ này ra sao. Thế là chàng nói với công chúa rằng “Ta muốn trở về nhà”. Công chúa rất buồn vì Taro nói muốn trở về nhà, nhưng đành chia tay và đưa tặng chàng một chiếc hộp làm quà và nói “Đây là chiếc hộp quý báu. Chàng đừng có mở ra nhé”.

Thế là Taro tay ôm chiếc hộp quý, lại leo lên lưng rùa, và trở về mặt đất. Khi lên tới bờ biển, chàng thấy cảnh vật như khác xưa. Chàng về tới nơi trước kia có nhà ở, thì này không còn nhà nữa. Người quen thuộc chẳng còn ai. Hình như trong khi chàng vui chơi nơi thủy cung thì thời gian đã trôi qua rất nhiều rồi thì phải. Lòng buồn rầu, Taro bèn mở chiếc hộp quý mà công chúa trao cho thì bỗng nhiên một luồng khói trắng bay ra. Thế là chỉ trong chớp lát, Taro đã biến thành một ông lão râu tóc bạc phơ.

〈日本語できるかなの答え〉

①熱②中③症 (夏は熱中症に注意！)

日本の昔話～むかし、むかし～

— 浦島太郎 —

昔々、浦島太郎という若い漁師がいました。ある日、太郎が浜辺に行くと、子ども達が集まってカメを苛めていました。太郎は子ども達を追い払って、苛められていたカメを助けてやりました。

するとカメが「助けてもらったお礼に、あなたを良い所に連れて行ってあげますから、私の背中に乗ってください」と言うので、太郎はその通りにしました。カメは太郎を背に乗せて海に入って行き、水中に潜っていきました。

着いた所は竜宮城という、海の中に建つ美しいお城でした。その美しさは何事にも言い表せない程。カメが太郎を竜宮城の中に招き入れました。そこでは太郎のために宴が用意されていました。

宴が始まりました。乙姫という美しいお姫様が、太郎に次から次へと見たことのない素晴らしいご馳走を出してくれます。またタイやヒラメが次々と舞を踊ります。何もかもがただただ珍しく面白いこの宴はいつまでも続き、太郎はまるで夢の中にいるようでした。

宴は続き、太郎が竜宮城に来てから一体どれ程の月日が経ったことでしょうか。地上はどうなっているだろうと太郎は段々気になってきました。そこで乙姫に「家に帰りたい」と申し出ました。乙姫は浦島太郎が帰ることを残念がりましたが、お土産にと1つの箱を持たせました。「この箱は玉手箱と言います。絶対に開けてはなりませんよ」。

太郎はまたカメの背に乗せてもらい、玉手箱を手を持ち地上へと戻りました。浜辺に上がってみると、以前と景色が違います。家のあった所に戻ってみても家はなくなっており、知った人も全くいなくなっていました。竜宮城で遊び暮らしている間に、とても長い年月が経ってしまったようです。太郎は悲しさのあまり、乙姫に「絶対に開けてはならない」と言われた玉手箱を開けてしまいました。すると、中から白い煙がもくもくと出てきました。その煙を浴びた浦島太郎は、一瞬にして髪もひげも真っ白なお爺さんになってしまいましたとき。